Пролетъ. (стихотворение)

О пролетъ, колко си любезна, съ твоята зелена
и цвета, Колко не чисто и ясно небето
на априлъ, Каква весели отъ свѣтлина
и ~~цвѣтенъ~~ бой. Носи вѣтъра миризмата на
тенекиите, и тегли весели вѣдчетата на
слѣнцето..... и вѣрнца се на стоплото
гнѣздо малка ластовичка. Зелени се
овладите, О! тичайте дръзо че лошо
зима ще дойде пакъ.

Горделивци.

Какъвъ дѣдъ вѣрба на градина,
Колко деми горделива Костенчанка! тя
имали сама плоска отъ розовъ хвъ,
съ сини цвѣтенца. Една хубава дъла
покрия тя, детето се гордѣе, за
~~хвалѣнъ~~ своите хубави дрехи. и разхи=
ждали отъ горе до долу, чистата
дружка на цвѣтенце, която се
викаше Пѣтнушка, тя бѣ облѣчена